

ל-25 שנות מאסר. בית-המישפט העל-יון הפחית את עונשו ל-20 שנה. כבר במישפטו זה הציע סניגורו של חליווה, כי יבוצע סירוס כנאשם בהסכמתו. אולם מכיוון שלא היה תקדים למעשה דראסטי כזה בארץ, נשכחה ההצעה.

כיום שוב עומד חליווה כנאשם בבית-המישפט על רצח החיילת אורלי רובי, בחודש נובמבר 1983, כאשר היה בחופשה מבית-הסוהר.

לא כל סוטי-המין מעוניינים באונס או במגע מיני רגיל. חלקם הופכים את הפעולה לעניין מסוכן ומתוחכם, ובונים סביבו מערכת מסובכת של שקרים, מזימות ותככים. נאשם קבוע כזה היה עמי, גבר צעיר ונאה, שהשיגעון שלו היה להתחזות לקציין ביטחון כצה"ל. הוא היה נוסע במכונית ככבישי הארץ ואוסף טרמפיסטריות. תמיד העלה על ריכבו אך ורק חיילות. הוא היה משוחח איתן בידירות וחוקר אותן על מעשיהן בצבא. בדרך-כלל היה מצליח להוציא מהן כמה פרטים סוריים על יחירתן או תפקידן ואף היה מציג את עצמו כקציין ביטחון-ישרה ומעמיד בפני הנערות את ההצעה הבאה: "או שאהיה נאלץ להסגיר אותך לממונים עליי ותעמרי למישפט צבאי על גילוי סודות, או שתסכימי כי אכה אותך ואצליף בך, כדי שתלמדי את הלקה ולא תגלי יותר סודות צבאיים." חלק גדול מהנערות הסכימו למכות פרטיות, וכך השיג הגבר את סיפוקו. הוא נתפס פעמים מיספר וריצה את עונשו בכלא שוב ושוב. אולם מאומה לא עזר, הוא היה חוזר לסרו מייד כאשר השתחרר מבית-הסוהר. גם השיטה לא השתנתה מעולם, תמיד היה קציין-ביטחון, והקורבנות היו חיילות. הפתרון אשר נמצא לבסוף, היה הגלייתו של עמי מן הארץ. למדינה שאין בה חיילות.

נישואין עם קורבן

גבר אחר, שהשיג את הנשים שלו בכרימה ובהתחזות, היה משה גור,

אנם חליווה מאונס לאונס

תלה כמה דוגמות של בגדי נשים אלגנטיים. הוא היה מציע לנשים למדוד את הבגדים היפים, ואז היה עושה בהן מעשים מגונים. גור הורשע בשנה שעברה על-ידי השופט משה חסון, ונידון למאסר. היה זה כבר אחרי שורה ארוכה של הרשעות קודמות על אותו רקע.

גם גרנות וגם גור מסרו עדות כפני בית-המישפט וסיפרו על חייהם ועל המניעים למעשיהם. גור נולד למישפחה מרובת ילדים, וסבל כנראה מרגישותיות חריפים. כבר בנערותו

שנהג להציג את עצמו בפני נשים ונערות כרופא גינקולוג. במשך השנים פיתח את השיטה והשיג לעצמו עורים שונים, אשר שיכנעו את קורבנותיו באמינות. במכונית שבה נהג היו מפורזים תמיד עלונים רפואיים וספרות מיקצועית אחרת, סטטוסקופ ומכשירים רפואיים ניצבצו מנרתיק שהיה על הכסא האחורי.

כאשר לקח טרמפיסטית היה מתחיל מייד לשוחח איתה על בעיותיה הרפואיות וחותר לשיחה על מחלות-מין ובעיות נשיות. הוא היה מציע

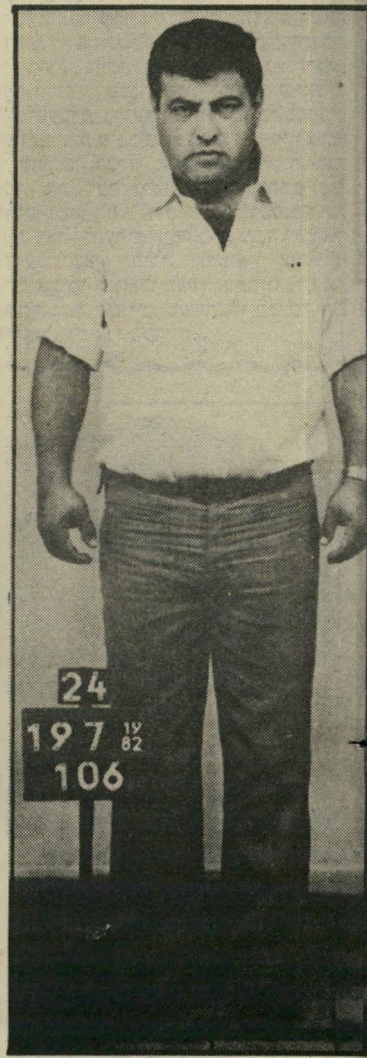
עונש אינו מרחיע אותם. מייד עם צאתם מן הכלא הם חוזרים על העבירה — באותה השיטה ממש

לנערה בריקה על המקום. היה עוצר את המכונית במקום עזוב, מטה את מושב הכסא ומושיב עליו את הנערה. אחרי שהיה מבצע כביכול-בריקה היה קובע את הדיאגנוזה ומציע לה טיפול ותרופות. הוא היה כליך משכנע, שכמה מקורבנותיו, שלפניהן הציג את עצמו כד"ר משה משיח, התקשרו לרופא האמיתי בשם זה, בבית-החולים תל-השומר והזכירו לו כי הבטיח לבדוק אותן גם בבית-החולים.

מפעם לפעם היה גור מגוון את השיטה. לפעמים היה מפרסם מודעות בעיתונים ומציע את עצמו לנישואין. בדרך זו הכיר נשים רבות, אשר חלקן התאהבו בו ונתנו לו את כל כספן, כדי להנישא לו. אחרי שנישא לאחת מקורבנותיו, היה מפרסם את המודעות, כדי להשיג מזכירות למישרו. במישור הכין חדר-הלבשה קטן ובו

לנערה בריקה על המקום. היה עוצר את המכונית במקום עזוב, מטה את מושב הכסא ומושיב עליו את הנערה. אחרי שהיה מבצע כביכול-בריקה היה קובע את הדיאגנוזה ומציע לה טיפול ותרופות. הוא היה כליך משכנע, שכמה מקורבנותיו, שלפניהן הציג את עצמו כד"ר משה משיח, התקשרו לרופא האמיתי בשם זה, בבית-החולים תל-השומר והזכירו לו כי הבטיח לבדוק אותן גם בבית-החולים.

מפעם לפעם היה גור מגוון את השיטה. לפעמים היה מפרסם מודעות בעיתונים ומציע את עצמו לנישואין. בדרך זו הכיר נשים רבות, אשר חלקן התאהבו בו ונתנו לו את כל כספן, כדי להנישא לו. אחרי שנישא לאחת מקורבנותיו, היה מפרסם את המודעות, כדי להשיג מזכירות למישרו. במישור הכין חדר-הלבשה קטן ובו

מתחזה גור בדיקה גינקולוגית

המחוז הששי בכוראפוט במהפכת 1956. לרבניו, ברח אחרי המהפכה לגרמניה, ושם שמע כי בהונגריה הוצא נגדו גורדין מוות, בהעררו. לרבני גרנות מיקצועו פסיקאי ומהנרס והוא מצלם כבר 40 שנה. הציונות כבשה אותו אחרי ביקורו של סאראת בירושלים. וזה היה הגורם לעלייתו לישראל.

הוא הסביר לבית-המישפט, כי הציין לומים שבהם עסק הוא סוג חדש של אמנות, וכל צילום מעולה כזה שווה

לפעמים על-ידי נשיקות, ואם זה לא הספיק אז על ידי מגע-מיני, אבל לפני כן שאלתי אותן אם הן מסכימות לכך. את עברו הפלילי בשטח זה גילה גרנות לבית-המישפט כמו פיה. הוא סיפר כי הסיבה שהשתמש בצילומי הווידאו הנסתרים היתה מכיוון שחשש כי הבנות תנסנה לטקוט ממנו כספים בטענה שאנס אותן. זה מכיוון ש בגרמניה ב-1974 הואשמתו בשני ניסיונות אונס. חברה שלי, שלא רציתי לשאתה, האשימה אותי באונס תחת

סוטים רגילים אונסים וכוגעים בילדים. המתוחכמים מוצאים שיטות מיוחדות

איומי אקדה. זוכיתי לחלוטין במישפט, אבל מאז פחדתי כמו ילד שנכוה ברותחין. אילו היה לי אז וידאו, לא היתה יכולה להעליל עליי את המיקרה. סיפר לשופט.

"אילו רציתי להשיג הנאה מהבנות, הייתי יכול להשיג זאת תמורת תשלום ולא היה לי צורך ברמאות, יש לי כסף ושילמתי גם לנערות שלא שכבתי איתן כלל. כאשר אני זקוק למשהו, אני קונה אותו. אני משוגע לתמונות, זה ההוכי שלי. אני לא שותה ולא מעשן, אני מצלם: אני גם נוקק לנשים, הודה הצלם המזוקן. הוא חילק לעצמו הרבה מחמאות על כושרו המיני וביצועיו כשטח זה, וטען כי הביא הרבה נשים לאורגומה הראשונה בחייהן.

הוויכוח האחרון בין התובע במישפט, עורכי-הדין אברהם לנדשטיין, והסניגור צבי לידסקי נסב על 150 הקאסטות שאותן החרימה המישטרה. בקאסטות אלה הנציח גרנות את ביצועיו עם הנערות שהצטלמו אצלו. הוא ביקש מהמישטרה להחזיר לו את הקאסטות. אולם התביעה ראתה בהן חומר פורנוגרפי וביקשה את השמרתן. אילנה אלון

סכומי כסף גדולים. הוא ציין כי הוא הולך ברכיו של ליאונרדו דה-וינצ'י, שצייר כבר לפני מאות שנים ציורי עירום ארוטיים של נשים. הוא הסביר כי השתמש בצעפים ולא בכיקיני, מכיוון שהביקיני המקורי היה בעצם מורכב גם הוא משתי מיטפחות, ורק עקב התיעוש שבייצור המוני, שונתה הגיורה. הוא לא הבין כיצד מדינה מתקדמת ומודרנית כמו מדינת-ישראל יכולה לראות בעין רעה צילומי עירום תמימים של נשים.

"הרי זו לא פרס של חומייני, טען בלהט בבית-המישפט. הוא סיפר שביכנוע עצמי, כי רוב הבנות שהציטמו אצלו היו חסרות כל ניסיון בצילום והוא היה חייב להדריך אותן. אין בארץ אף צלם שמשלם לדוג' מניות מתחילות, להיפך, דורשים מהן סכומי כסף גדולים עבור צילומים, ואני הייתי משלם עבור צילומים מוצלחים", הצהיר.

הוא הסביר לבית-המישפט את השיטות השונות שנקט כדי להשיג בפניהן של הנערות את ההבעה הארו-טית המתאימה לצילומי הקאטלוג.

